

Op de muur in de ontbijtruimte werden uitspraken uit het gastenboek geschilderd, samen met de namen van de oorspronkelijke bewoners. De toeg in de ontbijtruimte komt uit een café in Arras (Frankrijk). De klok erboven komt uit de Sint-Salvatorskathedraal in Brugge, die werd gebouwd in 1400.

Details met een eigen verleden

Tien jaar geleden viel Erland Baetens als een blok voor deze oude boerderij in Oprakel, omgeven door een zee van groen. Vastbesloten om de ziel van het gebouw te bewaren, begon hij aan een intensieve renovatie. Het resultaat is een unieke woning, waarin ieder detail een eigen verhaal vertelt. Tekst: Evelien Roels Fotografie: Caroline Monbailliu

Erland was al jaren op zoek naar een mooi, rustig gelegen pand dat hij zou kunnen renoveren tot een gezellige en landelijke woning. Na de zoveelste teleurstelling gaf hij de hoop dat ooit te vinden op. Net op dat moment schoof een vriend de Streekkrant onder zijn neus, waarin een kleine advertentie stond over deze oude boerderij in Opbrakel. “Het klinkt misschien raar, maar al bij het lezen van die advertentie wist ik: dit is het”, zegt hij. Omdat er geen adres bij het zoekertje stond, begon hij zelf rond te rijden in het dorp, op zoek naar de woning. “Teder klein paadje ben ik ingereeden. Maar nergens vond ik de boerderij. Pas toen de makelaar me het adres gaf, ontdekte ik dit straatje. Het is zo klein dat ik er telkens voorbij was gereden.”

EERBETOON

Het zegt veel over de unieke ligging van deze woning. Het Stille Genoegen lijkt zich te bevinden in een aparte wereld, weg van alle drukte, met groen in alle windrichtingen en tweehonderd hectare bos grenzend aan de achtertuin. Twee omringende heuvels schermen het huis af van de drukte van de buitenwereld en creëren letterlijk een oase van rust. De stilte is opmerkelijk. Het enige hoorbare is de natuur: het gefluit

van vogels, het geritsel van bomen, een konijntje dat wegschiet tussen de struiken ... Hier tot rust komen gaat haast als vanzelf, en dat effect wordt nog versterkt door de unieke manier waarop Erland zijn boerderij heeft gerenoveerd, en er later ook een Bed & Breakfast van maakte. “Ik heb de ziel van het gebouw bewaard”, zegt hij. “Alles is vernieuwd en tegelijkertijd is eigenlijk alles bij het oude gebleven.” Zelfs de vorige bewoners kregen een eerbetoon: de namen van de oude boer en boerin – Germaine en René – staan geschilderd op de muur van de ontbijtruimte, tussen uitspraken uit het gastenboek. “Zo blijven ze hier altijd een beetje aanwezig”, zegt Erland.

AUTHENTIEKE STUKKEN

De renovatie van de boerderij kostte Erland tien jaar van intensieve arbeid, maar inmiddels is het resultaat een unieke woning, waarin alles, tot het kleinste detail, werd ingericht met oude, authentieke stukken. Daarvoor spaarde hij kosten noch moeite. “Het was vanaf het begin de bedoeling om het authentieke van de boerderij te bewaren”, zegt hij. Daarvoor ging hij ver: “De ruimtes bleven bewaard en veel van de materialen zijn opnieuw gebruikt. Zelfs aan het dak is niets veranderd, daar liggen nog

Het houten plafond in de gastenkamer Poort tot Bezinning komt uit een sigarenfabriekje in Koekelberg. Het schuifraam boven het bed stond ooit in de paardenstallen van een kasteel in La Houpe, en verzeilde nadien in een verlaten en vervallen bakkershuisje in het bos.

Hier tot rust komen gaat haast als vanzelf

De zitkamer werd ingericht met comfortabele fauteuils en een oude kachel, zodat het een ruimte is om tot rust te komen. De trap werd gerecupereerd van de oude boerderij.

Op het dak van de boerderij liggen nog steeds de oude pannen. Eronder werd een volledig nieuw dak geplaatst. Op de verschillende terrassen kunnen gasten van de Bed & Breakfast genieten van de rust.

“Alles is authentiek, heeft een eigen verleden”

steeds de oude dakpannen op. Een nieuw dak was nodig, maar dat liet ik onder de oude pannen plaatsen, zodat je er niets van ziet.”

UNIEK VERHAAL

Die filosofie keert terug in de hele woning, te beginnen bij de ontbijtruimte van de B&B. Het is een knusse kamer, met uitzicht op het weidse groen in de omtrek en een grote open haard die voor veel sfeer zorgt. In de hoek werd een grote toog geplaatst, waar gasten een drankje kunnen bestellen. Die toog vond Erland in een oud café in het Franse Arras. Het bord achter de toog dateert van 1810. Hij kocht hem van een oude school in Wachtebeke. Naast die school bevond zich een klooster, waar hij de oude binnenluiken kocht, net als de arduinen dorpels en plankenvloeren. Zo heeft ieder object in huis een uniek verhaal: “Overal waar ik kwam, in binnen- en buitenland, keek ik uit naar oude gebouwen. Vond ik zo’n gebouw, dan ging ik kijken of er nog bruikbare materialen in zaten. Ik heb zo echte pareltjes ontdekt. Dan deed ik een bod, en als dat werd aanvaard, dan kocht ik de materialen op. Ik ging ze eigenhandig uitbreken en bracht ze naar huis. Hier knapte ik ze op, en koos er een geschikte plaats voor. Alles wat je hier in huis ziet, van grote meubelstukken tot plinten en handgrepen, heb ik op die manier gevonden. Alles is authentiek, heeft een eigen verleden.”

LEVENSWERK

Ook de andere ruimtes in huis ademen deze sfeer. In de ontbijtruimte leidt het deurtje van het oud stationshuisje van Edingen naar de achterliggende tuin, waar ook de drie gastenkamers zich bevinden. Deze kregen treffende namen, zoals Diepe Gronden, Poort tot Bezinning en Verborgen Omgang. “Diepe Gronden ligt dieper dan de omliggende tuin. Poort tot Bezinning gaat schuil achter een oude kloosterpoort. En de Verborgen Omgang zit een beetje verscholen. Je moet de deur al weten te zitten om de kamer te vinden. Vandaar de namen”, verklaart Erland. Verderop in de prachtige tuin werkt hij aan een zithoek. “Dit is een kleine ruimte, midden in de tuin. Ik heb haar voorzien van grote ramen en er een gemakkelijke zitbank in geplaatst. Nu moet ik ze alleen nog afwerken. Het zal een heerlijke plaats worden om te genieten van het uitzicht.” Het aangrenzende terras leidt naar de keuken – alweer volledig ingericht met authentieke materialen, en de knusse zitkamer, waar Erland ook nog volop aan de slag is. “Ik blijf bezig in mijn huis. Het geeft me zo veel energie. ‘Bezit is het einde van verlangen’, zegt men wel eens. Voor mij was bezit pas het begin. Het Stille Genoegen is een levenswerk. Ik ben er trots op. Ik blijf eraan werken om het nog mooier te maken – steeds met dezelfde gedachte in m’n achterhoofd: alles blijft authentiek, en zo dicht mogelijk bij hoe het ooit was.” ■

Foto links: de dubbele deur op de binnenplaats is afkomstig uit een oud klooster in Wachtebeke, dat werd gebouwd in 1810.

